

РЕШЕНИЕ

№ 986

гр. София, 22.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ГО I-9 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и пети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Ели Д. Анастасова

при участието на секретаря Юлия С. Д.а А.ова
като разгледа докладваното от Ели Д. Анастасова Гражданско дело № 20211100113648 по описа за 2021 година

Производството е по реда на Дял I, глава XII от ГПК.

Производството е образувано по искова молба на А. С. Г. срещу ЗАД „ДЗИ-О.З.“ ЕАД, с която е предявен иск с правно основание чл. 432, ал. 1 КЗ за заплащане на обезщетение за неимуществени вреди в размер на 150 000 лева, изразяващи се в болки и страдания, в резултат от телесни, настъпили при ПТП от 12.07.2021г. в гр.София, бул.“Петър Дертлиев“, при което е блъснат при пресичане на пешеходна пътека от л. а. „Шевролет“, модел „Орландо“, рег.№ *****.

В исковата молба се релевира, че виновен за настъпване на ПТП бил водачът на автомобила, който нарушил правилата за движение по пътищата и не проявил достатъчно внимание и предпазливост, за да избегне удара на ищеца, при пресичане на пешеходна пътека, в резултат от който същият паднал на пътното платно и получил описани в исковата молба телесни повреди. Собственикът на лек автомобил „Шевролет“, модел „Орландо“, рег. № ***** имал сключен договор за застраховка „Гражданска отговорност“ с ответното дружество към датата на процесното ПТП.

Ответникът ЗАД „ДЗИ-О.З.“ ЕАД е представил писмен отговор, в който са изложени съображения за неоснователност на иска. Признава съществуването на застрахователен договор по отношение на лек автомобил „Шевролет“, модел „Орландо“, рег. № ***** , към датата на ПТП. Оспорва същото да е настъпило по вина на застрахованото при него лице. Направено е възражение за съпричиняване с твърдение, че ищецът е нарушил чл.113 от ЗДвП като не е пресякъл пътното платно на пешеходна пътека. Счита претендираното обезщетение за прекомерно.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, I-9 състав, като прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235, ал.2, във вр. с чл.12 ГПК, по свое убеждение, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Предявен е осъдителен иск с правно основание чл. 432 КЗ, вр. чл. 45, ал.1 ЗЗД.

Настоящият съдебен състав намира, че предявеният иск е допустим като в тази връзка следва да изложи следните съображения: в разпоредбата на [чл. 498 КЗ](#) /в сила от 01.01.2016г./ се съдържа абсолютна положителна процесуална предпоставка за допустимост на прекия иск на пострадалия от настъпило застрахователно събитие срещу застраховател. В тази връзка увреденото лице, което желае да получи застрахователно обезщетение, следва да отправи първо към застрахователя писмена застрахователна претенция по реда на [чл. 380 КЗ](#). Ако застрахователят не е платил в срока по чл. 496 КЗ, откаже да плати обезщетение или ако увреденото лице не е съгласно с размера на определеното или изплатеното обезщетение пострадалият може да предяви претенцията си пред съда. В случая е безспорно установено обстоятелството, че ищецът е депозирал молба с вх. № 97-В-197/03.09.2021г. /л. 56/, с която е отправил писмена застрахователна претенция към ответното дружество.

Съгласно разпоредбата на чл. 432 КЗ, увреденият, спрямо когото застрахованият е отговорен, има право да иска обезщетението пряко от застрахователя, покрил риска „гражданска отговорност“ на делинквента. Основателността на иска, освен наличието на валидно застрахователно правоотношение, предполага да се установи наличието на правопораждащ деликтната отговорност на водача, причинил ПТП фактически състав, който включва елементите: поведение, протИ.правност на поведението, вина, настъпили вреди, причинна връзка между вредите и протИ.правното, виновно поведение. Субективният елемент от състава – вината, разбирана като конкретно психично отношение на лицето към собственото му поведение и неговите обществено укорими последици, се презумира, съгласно чл.45, ал.2 ЗЗД. Обективните елементи от състава на деликта следва да се докажат от ищеца, по аргумент от чл. 154, ал.1 ГПК, като субективният елемент се приема за доказан при липсата на ангажирани доказателства за оборване на законовата презумпция от страна на ответника.

При анализа на елементите от фактическия състав на предявените иски следва да се посочи следното: с изготвения по делото доклад от 21.03.2023г. /л. 86 и сл./ са отделени като безспорно установени и ненуждаещи се от доказване в отношенията между страните следните обстоятелства: настъпването на ПТП на 12.07.2021г., при което е пострадал ищецът; наличието на сключен договор за застраховка „Гражданска отговорност“ относно л.а. „Шевролет“, модел „Орландо“, рег. № *****, валиден към датата на ПТП, сключен с ответника.

От представения констативен протокол за ПТП с пострадали лица с № К-321/12.07.2021г., изготвен от Т.Д., мл. инсп. при СДВР /л. 7 и сл./, се установява, че на посочената дата – 12.07.2021г., около 14:00 часа е настъпило пътно транспортно произшествие, при което делинквентът К. А. А. се е движела по бул. „Д-р Петър Дертлиев“ с посока от ул. „Кап. И. Златев“ към бул. „Добринова скала“, на 20 м. след кръстовището с ул. „Пор. Григорий Загорски“, поради недостатъчно внимание към

уязвимите участници в движението /пешеходците/, става причина и реализира ПТП с пресичащия платното за движение на бул. „Д-р Петър Дертлиев“ от дясно на ляво спрямо посоката на движение на автомобила участник № 2.

Протоколът за ПТП е официален свидетелстващ документ, поради което има обвързваща съда материална доказателствена сила относно удостовереното в него обстоятелство, пряко възприето от съставителя му – настъпилото ПТП. По отношение на описания от съставителя механизъм на настъпване на ПТП, протоколът няма материална доказателствена сила, тъй като представлява заключение на съставителя му, поради което и съдът не е обвързан от извода на административния орган, а механизмът е елемент от предмета на доказване в производството.

От представените по делото удостоверения /л. 101/; наказателно постановление /л. 102/; АУАН /л. 103/ се установява, че срещу делинквента К. А. А. са били съставени АУАН и наказателно постановление за нарушение на разпоредбата на чл. 5, ал. 2, т. 1 ЗДвП като **наказателното постановление е влязло в законна сила на 24.08.2021г.**

От приетата по делото първоначална САТЕ /л. 162 и сл./ се установява следното: от една страна причина за настъпване на процесното ПТП е несвоевременното възприемане на пешеходеца и движението му на пътното платно от страна на водача на л. а. „Шевролет“, модел „Орландо“ – К. А., доколкото при управлението на лекия автомобил в района на и след кръстовището на бул. „Д-р Петър Дертлиев“ с ул. „Пор. Григорий Загорски“ е била длъжна да бъде достатъчно бдителна и внимателна към уязвимите участници в движението /пешеходците/; от друга страна, причина за възникване на процесното ПТП е навлизането на пешеходеца на платното за движение на автомобили на място, което не е предназначено за пресичане и не е обозначено като такова, без да се убеди, че няма други участници в движението по платното за движение като същият, предприемайки пресичане на бул. „Д-р Петър Дертлиев“ е следвало да се убеди, че с поведението си не се поставя в опасност. При разпита на вещото лице в проведеното на 15.12.2022г. открито съдебно заседание /л. 184/ същото заявява, че причина за настъпване на процесното ПТП е несвоевременното възприемане на пешеходеца. Експертът заявява ако е била налице своевременна реакция на шофьора и ако той е избрал скорост, с която да се движи, съобразявайки се с другите участници в движението, то процесното ПТП не би настъпило. Същевременно експертът сочи, че и ищецът е предприел пресичане на необозначено за целта място. Изводът на вещото лице е, че причина за процесното ПТП са несвоевременна реакция на делинквентата и липсата на дължимата предпазливост от ищеца при пресичането.

От приетата по делото допълнителна САТЕ /л. 195 и сл./ се установява следното: при движение на автомобила с определената скорост от 30 км/ч и при бавен, спокоен и бърз ход на пешеходеца, водачът на лекия автомобил е имал възможност да предотврати настъпването на процесното ПТП чрез аварийно спиране, тъй като в тези случаи опасната зона е с по-малка дължина от отстоянието на автомобила до мястото на удара; при спокойно или бързо бягане на пешеходеца, водачът на лекия автомобил не е имал възможност да предотврати настъпването на процесното ПТП чрез аварийно спиране, тъй като опасната зона е с по-голяма дължина от отстоянието на автомобила до мястото на удара. При разпита на вещото лице в проведеното на 20.04.2023г. открито съдебно заседание /л. 204/ същото заявява, че с оглед височината на ищеца /с протоколно определение на л. 208 е отделено за безспорно обстоятелството, че ищецът е висок 173 см/ принципно би било възможно да бъде забелязан ищеца, защото реално е по-висок от самата кофа. При изслушването на експерта същият заявява, че е

изготвил заключението, без да вземе предвид двигателните увреждания на ищеца.

По делото е приета тройна САТЕ /л. 232 и сл./, от която се установява следното: водачът на лекия автомобил е имал техническа възможност да възприеме опасността „контейнер за отпадъци на пътното платно“, както и всички съпътстващи детайли и опасности като пешеходеца, на разстояние по-голямо от опасната зона за спиране; при отстояние 13.46 м. и скорост 30 кв/ч-8.33 м/сек. И о. з. 12.93 м ако водачът е предприел аварийно спиране, поради възприетата опасност от „контейнер за отпадъци на пътното платно“ и е възприел пешеходеца, предвид ръста му, е имал техническа възможност да спре автомобила преди да удари пешеходеца и да предотврати процесното ПТП.

От разпита на вещото лице по приетата СМЕ, проведен в откритото съдебно заседание на 15.12.2022г. /л. 186/ се установява, че ищецът през **1982г.** е опериран и е елиминирана една голяма част от лявата мозъчна половина, като от там ищецът получава една обездвиженост на дясна ръка и **силна обездвиженост на десен крак** като същевременно ищецът получава инвалидна пенсия от ТЕЛК /инвалид 99% без чужда помощ/ и **това обуславя една променена симетрия на тялото при походка и има връзка с настъпилия инцидент.**

Във връзка с оспорения механизъм на процесното ПТП, по делото са събрани и гласни доказателства, получени чрез разпита на свидетеля на ответника – делинквентът К. А. А. /л. 145 и сл./, от които се установява, че свидетелят е нямало как да предотврати процесното ПТП. Настоящият състав не кредитира показанията на свидетеля А., доколкото същите са изолирани и протИ.речат на събраните по делото доказателства, както следва: приети по делото три САТЕ; удостоверение /л. 101/; наказателно постановление /л. 102/; АУАН /л. 103/.

С оглед събраните по делото доказателства, съдът счита, че ищецът е доказал при условията на пълно и главно доказване, че механизмът на процесното ПТП напълно съответства на описания в ИМ – виновен за настъпване на ПТП е водачът на автомобила, който нарушил правилата за движение по пътищата и не проявил достатъчно внимание и предпазИ.ст, за да избегне удара на ищеца, при пресичане на пешеходна пътека, в резултат от който същият паднал на пътното платно и получил описани в исковата молба телесни повреди.

Възражението на ответника за наличие на съпричиняване е неоснователно, поради следните съображения: Съгласно Решение №206/12.03.2010г. по т.д.№35/2009г. на II т.о. на ВКС, Решение №59/10.06.2011г. по т.д.№286/2011г. на I т.о. на ВКС, решение №98/24.06.2013г. по т.д.№596/12г. на II т.о. на ВКС и Решение №99/08.10.2013г. по т.д.№44/2012г. на II т.о. на ВКС изводът за наличие на съпричиняване по смисъла на **чл.51 ал.2 от ЗЗД** предполага доказани по безспорен начин конкретни действия или бездействия на пострадалия, с които той обективно е способствал за появата на вредоносния резултат, като е създал условия за настъпването му или го е улеснил. В случая от приетите по делото три САТЕ, кредитирани от съда като обективни и професионално изготвени се установява категорично, че водачът на лекия автомобил е имал техническа възможност да възприеме опасността „контейнер за отпадъци на пътното платно“, както и всички съпътстващи детайли и опасности като пешеходеца и е имал техническа възможност да спре автомобила преди да удари пешеходеца и да предотврати процесното ПТП. В тази връзка следва да се акцентира върху обстоятелството, че с оглед разпита на вещото лице по приетата СМЕ следва да се застъпи тезата, че силната обездвиженост на десния крак на ищеца и сериозните

двигателни проблеми са възпрепятствали същият да тича или да се движи бързо, поради което съдът намира за доказано, че единствената причина за настъпване на процесното ПТП е несвоевременното възприемане на пешеходеца от страна на делинквента.

От приетата по делото СМЕ /л. 177 и сл./, кредитирана от съда като компетентно и професионално изготвена се установява следното: в резултат на процесното ПТП ищецът е получил следните увреждания: контузия на главата с разкъсно-контузни рани в дясна челна област; разкъсно-контузна рана на дясно ухо като изброените увреждания са с медико-биологична характеристика временно разстройство на здравето, неопасно за ЖИ.та и контузия на главата с остър епидурален хематом в лява челна област като това увреждане е с медико-биологична характеристика временно разстройство на здравето, опасно за ЖИ.та; периодът на възстановяване за разкъсно-контузните рани на кожата на главата – болките и страданията са в първите 24-72 часа като възстановяването е 30-45 дни, а за разкъсно-контузните рани на ушната мида болките и страданията са в първите 24-72 часа като възстановяването е 54-60 дни, тъй като тя реално е хрущяла и кръвоснабдяването ѝ е по-слабо, което води до по-бавно зарастване; в конкретния случай обемът на острия епидурален хематом е много малък и компресията, която упражнява е минимална; при тези размери болките и страданията са съизмерими с тези на получените при същата травма контузни рани на меките тъкани – тоест 24-48-72 часа; колекцията на хематома е в място на главата, където мозъкът няма жизненоважни зони и дори по-големи лезии с изявена компресия не водят до съществени огнищни белези в неврологичния статус като доказателство за това са и доброто състояние на ищеца след травмата, отразено в документите на БМП и Спешно отделение и бързото му възстановяване в клиниката по неврохирургия; ищецът получава инвалидна пенсия от ТЕЛК /инвалид 99% без чужда помощ/; преди процесното ПТП ищецът има увредено телосложение – променена симетрия на тялото с наклон на дясно; вещото лице е обосновал извода, че ищецът е без остатъчни последствия от претърпените от процесното ПТП увреждания; възможно е при процесното ПТП спондилопатията /ошипяването на гръбнака на ищеца и сколиотичните промени/, от която страда ищецът да се е усложнила, вследствие от падането на пътното платно.

По делото са събрани и гласни доказателства, получени чрез разпита на свидетеля на ищеца М.С. Г.а /л. 148 и сл./ - майка на ищеца, поради което показанията ѝ следва да бъдат кредитирани, съобразно изискванията на нормата на чл. 172 ГПК. От показанията на свидетеля се установява следното: след процесното ПТП ищецът е постъпил в УМБАЛСМ „Пирогов“ като ищецът е имал редица поражения, ухото му е било разпокъсано, имал е голям брой шевове, като лекарят е заявил, че го е събирал на парченца; имал е и хематом, от появата на който е можело да настъпят изключително силни по интензитет неблагоприятни последици за физическото му състояние; в първите дни след процесното ПТП ищецът е имал необходимост от постоянен придружител в болницата; след изписването от болницата /престоят му в болничното заведение е продължил няколко дни/ е имал нужда от помощ при всяко ставане, доколкото са му треперили краката; наличието на хематом е обосновало наличието на сериозни рискове и опА.ия от отключването му на предишни /преди процесното ПТП/ пристъпи на епилепсия и на припадъци; ищецът се изолирал като спрял да излиза навън; ищецът изпитвал болки в гърба; наложили се да прави и пластични операции; налага се да приема обезболяващи медикаменти.

Ищецът е представил медицински документи, които са взети предвид при

изготвяне на заключението на съдебно-медицинската експертиза, поради което и съдът, който не разполага с необходимите специални знания, не ги обсъжда.

Съдът приема, че от събраните доказателства: констативен протокол за ПТП с пострадали лица с № К-321/12.07.2021г., изготвен от Т.Д., мл. инсп. при СДВР /л. 7 и сл./; приети по делото три САТЕ /л. 162 и сл.; л. 195 и сл.; л. 232 и сл./; СМЕ /л. 177 и сл./; удостоверение /л. 101/; наказателно постановление /л. 102/; АУАН /л. 103/; гласни доказателства, получени чрез разпита на свидетеля на ищеца М.С. Г.а /л. 148 и сл./ се установява наличието на всички елементи от пораждащия съдебно предявеното материално право на вземане, фактически състав, като спорен между страните е единствено размерът на причинените от ПТП вреди. В тази връзка в ППВС №4/68 на ВС е указано, че понятието „справедлИ.ст“ по смисъла на чл. 52 ЗЗД не е абстрактно понятие. То е свързано с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които трябва да се имат предвид от съда при определяне на размера на обезщетението. Такива обективни обстоятелства при телесните увреждания могат да бъдат характерът на увреждането, начинът на извършването му, обстоятелствата, при които е извършено, допълнителното влошаване състоянието на здравето, причинените морални страдания, осакатявания, загрозявания и др. От значение са и редица друго обстоятелства, които съдът е длъжен да обсъди и въз основа на оценката им да заключи какъв размер обезщетение по справедлИ.ст да присъди за неимуществени вреди.

Неимуществените вредите са неблагоприятни изменения в правната сфера на ищеца и се изразяват в увреждане на неимуществено благо, обект на абсолютното субективно право – здравето му – обект на правото на лична /физическа/ неприкосновеност, прогласено в чл. 28 КРБ.

Здравето е такова състояние на човешкия организъм, което го характеризира от гледна точка физиологично функциониране на съвкупността от тъкани, органи и системи. Обект на правна закрила е здравето на всяко физическо лице, независимо от медицинското му състояние към момента на увреждането. Неблагоприятното засягане на здравето на ищеца се изразява в получените от него контузия на главата с разкъсно-контузни рани в дясна челна област; разкъсно-контузна рана на дясно ухо и контузия на главата с остър епидурален хематом в лява челна област като въпросният хематом е причинил на пострадалия временно разстройство на здравето, опасно за живота. Предвид обстоятелството, че увреденото благо – здраве е неопценимо в пари, претърпените вреди са неимуществени – не подлежат на точна парична оценка и съответно размерът на дължимото обезщетение, съгласно чл. 52 ЗЗД, следва да бъде определен по справедлИ.ст от съда.

В настоящия случай следва да се вземат предвид следните специфични особености: видно от изготвената по делото СМЕ, както и от гласните доказателства, получени чрез разпита на свидетеля М.С. Г.а се установява, че интензитетът на причинените болки е продължил сравнително дълъг период от време – около 54-60 дни като и според вещото лице е възможно е при процесното ПТП спондилопатията /ошипяването на гръбнака на ищеца и сколиотичните промени/, от която страда ищецът да се е усложнила, вследствие от падането на пътното платно. Същевременно следва да се вземат предвид и сериозните здравословни проблеми, които ищецът е имал и преди процесното ПТП, както и категоричният извод на вещото лице, че

ищецът е без остатъчни последствия от претърпените от процесното ПТП увреждания.

Предвид обосноваването заключение на вещото лице, съдът приема, че за справедливото възмездяване на неблагоприятното засягане на здравето, резултат от настъпилото ПТП, с оглед посочените специфични особености, обезщетението следва да бъде определено в нормалния за такива случаи размер, съответстващ на жизнения стандарт и конкретните икономически условия за жИ.т в страната и следва да бъде престирана сума в размер на 30000 лева, която би съставлявала справедлив обезщетение за причинените от деянието вреди. Престиране на сума над този размер би довела до неоснователно обогатяване на ищеца, тъй като вреди, надхвърлящи този размер не са доказани. Следователно, предявеният иск за възмездяване на неимуществените вреди е доказан за размера от 40000 лева, като за разликата до пълния предявен размер от 150000 лева следва да бъде отхвърлен.

Основателно е и искането за присъждане на законна лихва, считано от 24.10.2021г. до окончателното изплащане на вземането.

По отговорността за разноските:

С оглед изхода на спора, право на разноски възниква за всички страни по делото. На основание чл. 78, ал. 1 ГПК, вр. чл. 38, ал. 2, вр. ал. 1, т. 2 ЗАдв., вр. чл. 7, ал. 2, т. 5 от Наредба № 1/09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения на адв. В. В. О. следва да се присъди по съразмерност сумата от 3408.00 лева, съразмерно с уважената част от иска с включен ДДС.

На основание чл. 78, ал. 3 ГПК на ответника се дължат разноски в общ размер от 1173.33 лева, съразмерно с отхвърлената част от иска /сумата от 300 лева – юрисконсултско възнаграждение, сумата от 1300.00 лева – депозити за вещи лица/.

На основание чл. 78, ал. 6 ГПК, съразмерно с уважената част от иска ответникът следва да заплати в полза на бюджета на СГС сумата от 1706.67 лева – държавна такса и депозит за вещо лице.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „ДЗИ О.З.” ЕАД, с ЕИК *****, с адрес: гр. София, ул. „*****” да заплати на А. С. Г., с ЕГН *****, с адрес: гр. София, жк „*****”, на основание чл. 432 КЗ, вр. чл. 45 ЗЗД сума в размер на **40000 лева**, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди /преживени болки и страдания/ от настъпило застрахователно събитие по договор за застраховка „Гражданска отговорност“, полица № BG/06/121001629816 с период на покритие от 08.06.2021г. до 07.06.2022г., ведно със законната лихва, считано от 24.10.2021г. до окончателното изплащане на вземането.

ОСЪЖДА „ДЗИ О.З.” ЕАД, с ЕИК *****, с адрес: гр. София, ул. „*****” да заплати на адв. В. В. О. от Софийска адвокатска колегия, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, вр. чл. 38, ал. 2, вр. ал. 1, т. 2 ЗАДв., вр. чл. 7, ал. 2, т. 5 от Наредба № 1/09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения сумата от **3408.00 лева** – адвокатско възнаграждение по съразмерност за производството пред СГС.

ОСЪЖДА А. С. Г., с ЕГН *****, с адрес: гр. София, жк „*****” да заплати в полза на „ДЗИ О.З.” ЕАД, с ЕИК *****, с адрес: гр. София, ул. „*****”, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК сумата от **1300.00 лева** – разноси по съразмерност за производството пред СГС.

ОСЪЖДА „ДЗИ О.З.” ЕАД, с ЕИК *****, с адрес: гр. София, ул. „*****” да заплати, на основание чл. 78, ал. 6 ГПК в полза на бюджета на Софийски градски съд сумата от **1706.67 лева** – държавна такса и депозити за вещи лица, съразмерно с уважената част от иска.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Софийски апелативен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски градски съд: _____